6

தேவனுடன் எனது அன்றாட நடை

இருதயம்

அன்றாட நடை என்பது அன்றாட கேள்வி ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது: "என் இருதயம் தேவனுக்கு முன்பாகச் சரியாக உள்ளதா?" பிரச்சனையின் மையப்பகுதி இருதயமாகவே உள்ளது. நமக்கு முன்பாகவும், நமக்குப் பின்பாகவும் உள்ளவைகள், நமக்குள் உள்ள விஷயங்களுடன் ஒப்பிடப் படுகையில் மிகவும் சிறியவைகளாக உள்ளன. "இருதயம் பற்றிய செயல்" என்பது ஒரு கடினமான செயலாக உள்ளது. "எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக் கொள், அதினிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும்" (நீதி. 4:23). கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு இருதயத்தின் மதமாக உள்ளது. ஆயினு ம், யூதத்துவம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் ஆகிய இரு மதங்களிலும் இருதயம் என்பதே அடிப்படைக் கூறாக உள்ளது (உபா. 6:5; மத். 22:36-38 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள் (மத். 5:8). மனிதர்கள் தங்கள் இருதயம் நன்றாயிருக்கும் போதுதான் நல்லவர்களாக இருக்கின்றார்கள் (லூக். 6:45). சவுல் அல்ல, தாவீதுதான் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதனாக இருந்தார் (1 சாமு. 13:14; அப். 13:22). "கற்பனையின் பொருள் என்னவெனில், சுத்தமான இருதயத்திலும் நல்மனச்சாட்சியிலும் மாயமற்ற விசுவாசத்திலும் பிறக்கும் அன்பே'' (1 தீமோ. 1:5). பாவிகளுக்குப் புதிய இருதயம் - மாற்றப்பட்ட இருதயம் (2 கொரி. 5:17; எரே. 31:33; எசே. 11:19; 36:26) தேவைப்படுகிறது.

மனிதன் வெளித்தோற்றத்தின்படி நியாயத்தீர்ப்பு செய்கின்றான்; தேவனோ இருதயத்தைப் பார்க்கின்றார் (1 சாமு. 16:6, 7). இருதயம் என்பது நபரை அடையாளப்படுத்துகிறது. இருதயம் என்பது வேத வசனங்களில் ஒருக்காலும் விலங்குகளுக்குக் குறிப்பிடப்படாத உறுப்பாக உள்ளது. நாம் நமது இருதயங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்: "எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகாகேடுள்ளதுமாயிருக்கிறது; அதை அறியத்தக்கவன் யார்?" (எரே. 17:9); "தேவனே, என்னை ஆராய்ந்து, என் இருதயத்தை அறிந்துகொள்ளும்; என்னைச் சோதித்து, என் சிந்தனை களை அறிந்துகொள்ளும்" (சங். 139:23). சாத்தான், சுவிசேஷத்தை இருதயங் களில் இருந்து பறித்தெடுத்துக் கொள்ளுகின்றான் (மத். 13:19ல் "விதைப்ப வன் உவமை'' யைக் காணவும்). தேவ சமாதானம் நம் இருதயங்களில்

ஆள்கிறது என்றார் பவுல் (கொலோ. 3:15). தேவனுடைய இருதயத்தை உடைக்கிற விஷயங்களினால் நமது இருதயங்கள் உடைக்கப்பட வேண்டும். "பரிசுத்தமாய்ப் பற்றியெரியும் இருதய" த்திற்கான அன்றாட பகுதியொன்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவசியமாகிறது (லூக். 24:32ஐக் காணவும்).

இன்றைய நாட்களில் "இருதயம்" என்பது "உள்" ளானதாக உள்ளது. "இருதயம்" என்பதே மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள், ஆயினும் இதன் மீது மிகவும் கொஞ்சமாகவே, ஆழ்ந்தறிவுள்ள ஆராய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருதயத்தைப் பற்றி எழுதப்பட்ட "மிகச் சிறந்த" புத்தகம் என்று எதுவுமே இல்லை! நாம் இதைப் பற்றிப் பேசுகின்றோம், ஆனால் இதை நாம் தீவிரமாகத் தொடர்வதில்லை. நாம் உணர்வுப்பூர்வமான "அனுபவங்களை" விரும்புகின்றோம், ஆனால் நாம் "இருதயத்தில் குத்துண்டவர்களாகும்" (அப். 2:36-38) அனுபவத்தை அல்லது மனந்திரும்பி இருத்தலை விரும்புவதில்லை. நாம் "இருதயத்தைப் பற்றி" படிப்பதும், அதன்படி வாழ்வதும் மிகவும் அவசரமானதாக உள்ளது. நமக்கு orthodoxy *பழமை முறைகளில் நம்பிக்கையும் (சரியான உபதேசமும்),* orthoproxy *பழமையான வாழ்வும் (சரியான வாழ்வும்) அவசியமாகின்றன. வேத வசனங்களும் உணர்வறிவும் இல்லாமல், நாம் இருதயத்தை, மாயாவாதம், மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் விக்கிரகாராதனை ஆகியவற்றிற்குக் குறைத்துவிடுகின்றோம்.*

ஆகையால், நாம் இருதயத்தைப் பற்றிப் படிக்கக் கடவோம்! வேத வசனங்களில் இருதயத்தைப் பற்றிக் குறைந்தது 822 முறைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக நான் வாசித்திருக்கின்றேன். இந்த எண்ணிக்கையானது மாபெரும் முக்கியத்துவத்தை நமக்கு அறிவிக்கிறது. இந்த வேத வசனங்கள் இருதயத்தின் மூன்று பிரதான பணிகளை வெளிப்படுத்துகின்றன: (1) சிந்தனை, (2) விருப்பம், (3) உணர்வு. நமது கலாச்சாரம் மற்றும் தெளிவற்ற எண்ணங்கள் ஆகியவற்றிற்கு நேரெதிரான வகையில், உணர்வு என்பது இருதயத்தின் ஆதிக்கம் வாய்ந்த பணியாக இருப்பதில்லை. பயன்பாடுகள் சிலவற்றைக் கவனியுங்கள்: (1) சிந்தை, 204 முறைகள்; (2) விருப்பம், 195 முறைகள்; (3) உணர்வு, 166 முறைகள்.

எபிரெய மொழியில் மனம் என்பதற்கு வார்த்தை இல்லை. இருதயம் சிந்திக்கிறது, அறிவைப் பயன்படுத்துகிறது, மற்றும் விசுவாசிக்கிறது. "அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்" (நீதி. 23:7அ). ஞானமுள்ள இருதயத்தைக் கொண்டிருத்தல் என்பது நமது அன்றாட நடையின் இலக்குகளில் ஒன்றாக உள்ளது (சங். 90:12). பிரமாணமானது நமது இருதயங்களில் எழுதப்பட்டு உள்ளது (எரே. 31:33). பண்பைப் புரிந்துகொள்ளுதல் என்பது இருதயத்தின் ஆதிக்கம் வாய்ந்த பணியாக உள்ளது. சாலொமோன் மிகவும் அதிகமான மனைவிகளை நேசித்தார்; அவர்கள் அவரது இருதயத்தைத் திருப்பக் காரணமானார்கள் (1 இரா. 11:1-4). சாலொமோன் தேவனுக்கான தமது இருதயத்தை இழந்த போது, அவர் தம் இருதயத்தைப் பிற தெய்வங்களிடத்தில் திருப்பினார். இது வெறும் காம இச்சையாக மாத்திரம் இருந்ததில்லை; சாலொமோன்

தமது ஒழுக்கரீதியான ஞானத்தை இழந்தார். இந்த பூமியில் இருந்தவர் களிலேயே ஞானமிக்க மனிதர் தமது ஞானத்தை இழந்தார்! இளைஞரா யிருந்த ஒரு அரசர் என்ற வகையில் சாலொமோன் தேவனிடத்தில் ஞானமுள்ள இருதயத்திற்காகக் கேட்டார் (1 இரா. 3:5-10). பின்னாட்களில் சாலொமோன் இந்த ஞானத்தை இழந்து போனார்.

உண்மை (சத்தியம்) உள்ளது, பின்பு விசுவாசம் உள்ளது, பின்பு உணர்வுகள் உள்ளன. உணர்வு என்பது ஒருக்காலும் உண்மையையோ அல்லது விசுவாசத்தையோ தீர்மானிக்கக் கூடாது. ஆயினும், புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது தர்க்கவியலின் முக்கூற்று உண்மைக்கான முடிவாக இருப்பதில்லை. நீங்கள் அறிவை அடைவதனால் இருதயங்களை மாற்ற இயலாது. நாம் நம் தலைகளை அல்ல ஆனால் நமது இருதயங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குச் சரியான பதில்கள் கொடுத்தல் என்பதைக்காட்டிலும் எண்ணப்போக்குகள் அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன. நாம் நமது இருதயங் களை நேராக்கும்போதுதான், நமது தலைகள் நேராகின்றன. "என் இருதயம் தேவனுடன் நேராக உள்ளதா?" என்று உங்களை நீங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

> *ஏழையாக உள்ள நான் அவருக்கு என்ன கொடுக்க இயலும்?*
> *மேய்ப்பனாக நானிருந்தால், ஆட்டுக் குட்டியொன்றைத் தருவேன்.*
> *ஞானியாக நானிருந்தால், நான் என் பங்கை நிறைவேற்றுவேன், -*
> *ஆனால் நான் அவருக்கு என்ன கொடுக்க இயலும்? என் இருதயத்தை*
> *கொடுக்க இயலும்.*[1]

செயல்முறை

பிலிப்பியர் 4:4–13

"யார் கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறுவான்? யார் அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான்? கைகளில் சுத்தமுள்ளவனும் இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து, தன் ஆத்துமாவை மாயைக்கு ஒப்புக்கொடாமலும், கபடாய் ஆணையிடாமலும் இருக்கிறவனே" (சங். 24:3, 4).

நாம் யாவருமே உறுதியாய் நிலைத்திருக்கும் விசுவாசத்தை, எல்லையற்ற நம்பிக்கையை, இறந்து போகாத அன்பை விரும்புகின்றோம். நாம் தேவனுடன், வளமிக்க, சீரான ஜெபத்தினால் நிரம்பிய உறவுக்காகப் பசித்தவர்களாய் இருக்கின்றோம். நம்மில் பெரும்பான்மையானோர், "தீர்ந்துபோய்க்கொண்டு இருக்கின்றோம்." *அன்றாடம்!* வாழ்வானது அன்றாடம் என்றென்றைக்குமுள்ளது. அன்றாடம் என்பது எளியதாக உள்ளது ... அன்றாடம் என்பது சிரமமானதாக உள்ளது! நம்மைப் பெரும்பாலும் தொந்தரவுபடுத்துவது எது? "கண்ணாடியில் தெரியும் மனிதர்." *அன்றாடம்!* நாம் நமது ஆவிக்குரிய தன்மையை திடீரென்று ஏற்படும் ஒரு பேரழிவினால் இழந்துபோவதில்லை; நாம் இதை அன்றாடம் சிறிது சிறிதாக இழக்கின்றோம். உடல் நலம் என்பது விலை உயர்ந்த, உயர் நுட்பம் கொண்ட மாத்திரைகளினால் வருவதில்லை; உடல் நலம் என்பது சரியாக உண்ணுதல், சரியாக உறங்குதல், சரியாக உடற்பயிற்சி செய்தல் இவற்றை அன்றாடம் செய்தல் என்பதால் வருகிறது! ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது அன்றாட வாழ்வில், பணிகளுக்கு இடையில் மேம்படுத்தப்படுகிறது. ஒழுங்குமுறை என்பது தேவனுடைய இயல்பாகவே உள்ளது. ஒழுங்கு முறை என்பது அன்றாடமானதாக உள்ளது. உணவுப் பழக்கத்தில் கட்டுப்பாடு என்பது தோல்வியில் முடிவதில்லை; உணவுக் கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்வதில் நாம் தவறி விடுகின்றோம். வாழ்க்கைத் துணை, பெற்றோர்கள் அல்லது பணியாளர்கள் என்ற வகையில் நாம் தவறுவதில்லை; நபர்கள் என்ற வகையில் நாம் தவறி விடுகின்றோம். குறுக்கு வழிகள், மேலான கவன ஈர்ப்புச் செயல்கள், மந்திர தந்திர வேலைகள் என்று எதுவும் இல்லை. வளர்ச்சி என்பது அன்றாடமானதாக உள்ளது. பொய்யான ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது வளர்ச்சியின் இறையியலைக் கொண்டிருப்பதில்லை. நாம் தப்பித்துக் கொள்ளுவதில் பெரியவர்களாய் இருக்கின்றோம்; நாம் சகித்துக் கொள்ளுவதில் குறைபடுகின்றோம். நீடிய பொறுமை என்பது அன்றாடமானதாக உள்ளது. வாழ்வு என்பது "தேவதைக் கதை" அல்ல; நாம், "அதன் பின்பு எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார்கள்" என்ற நிலையைக் கொண்டிருப்பது இல்லை. பின்வரும்

“முதலாவது” களைக் கவனியுங்கள்:

தேவனுக்கு உங்கள் இருதயத்தில் முதலிடத்தைக் கொடுங்கள்.
தேவனுக்கு ஒவ்வொரு முடிவிலும் முதல் கவனத்தைக் கொடுங்கள்.
தேவனுக்கு நாளின் முதல் மணியை (நேரத்தை)க் கொடுங்கள்.
தேவனுக்கு வாரத்தின் முதல் நாளைக் கொடுங்கள்.
தேவனுக்கு உங்கள் ஊதியத்தின் முதல் பங்கைக் கொடுங்கள்.

நாம் அதிகம் சீரான வாழ்வை, அதிகம் கீழ்ப்படிதலுள்ள வாழ்வை, அதிகம் கனிதரும் வாழ்வை, அன்றாடம் வாழும்படி இயேசு நம்மை அழைக்கின்றார்! நாம் பரிசுத்த சிந்தனையை, பரிசுத்த எண்ணப்போக்குகளை, பரிசுத்த பழக்கங்களை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இது வேதாகமப் படிப்பு, ஜெபம், உபவாசம், தனித்திருத்தல், எளிமை, நன்றியுணர்வு, கொண்டாடுதல், அறிக்கையிடுதல் ஆகியவற்றைச் செய்வதினால் ... அன்றாடம் வருகிறது. தேவன் இல்லையென்றால் நமது வாழ்வு எந்த அர்த்தத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை என்பது போல் நாம் வாழ வேண்டும்! நமக்காக எவரொருவரும் நடக்க இயலாது. நமக்காக நாம்தான் நடக்க வேண்டும். தேவனுடனான நமது தனிப்பட்ட உறவுமுறைகளை நாம்தான் மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

வேதாகமம்

அன்றாட வேதாகமப் படிப்பு என்பது கட்டளை போன்றதாக உள்ளது. தேவன் தேவனாக இருந்தால் (அவர் அவ்வாறே இருக்கின்றார்), மனிதன் மனிதனாக இருந்தால் (அவனும் அவ்வாறே இருக்கின்றான்), தேவன் பேசும் போது மனிதன் கவனித்துக் கேட்டாக வேண்டும். நமக்கு யூகங்கள் அல்ல ஆனால் வெளிப்படுத்துதல்களே தேவைப்படுகின்றன. நாம் தேவனிடத்தில் பேசுவதைக்காட்டிலும், தேவன் நம்முடன் பேசுதல் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. வேதாகமம் ஏவுதல் பெற்றதாக (தேவன் சுவாசித்ததாக), திட்டவட்டமானதாக, அதிகாரத்துவமான தேவ வார்த்தையாக உள்ளது. “என்று எழுதியிருக்கிறது”; “கர்த்தர் கூறுகிறார்”; “கர்த்தரிடத்திலிருந்து வார்த்தை ஏதும் உள்ளதா?” தேவன் என்ன நினைக்கின்றார், தேவன் என்ன கூறுகின்றார் என்பதே முக்கியமானதாக உள்ளது. “வேதாகமம் தேவனுடைய வசனமாக உள்ளதா?” என்ற கேள்விக்கு நாம் பதில் அளித்தாக வேண்டும். இது வேதாகமம் தேவனுடைய வசனமாக இல்லையென்றால், இந்தப் பூமியில் வெளிப்படுத்துதல், அதிகாரத்துவம், நித்தியமான தராதரம் ஆகியவை இல்லை என்றாகின்றது. விஷயம் இப்படியிருந்தால், நவீன கால தேவநம்பிக்கையற்றவர்கள் முற்றான உண்மை என்று எதுவும் இல்லை என்பதாகக் கூறுவதில் அவர்கள் சரியானவர்களாகவே இருப்பார்கள். உலகமானது, அர்த்தம், மதிப்பு, அடைவிடம் எதுவுமற்றதாகி விடும். நித்தியமான மதிப்பு அல்லது விளைவு கொண்டது எதுவும் இல்லை என்றாகி விடும். வேதாகமம் தேவனுடைய வார்த்தையாக இருந்தால், அது பயபக்திக்குரிய ஆசீர்வாதத்தையும் பயபக்திக்குரிய பொறுப்பையும்

முன்னிறுத்துகிறது. நாம் ஒரு வேதாகமத்தை நமது கைகளில் பிடித்திருக்கையில், நமது கரங்களும் இருதயமும் நடுங்க வேண்டும் (ஏசா. 66:1, 2). வேதாகமம் வேதாகமமாக இருந்தால், நாம் தேவனை அவருடைய வசனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேதாகமம் தான் நமது அன்றாட நடைக்கான மிகமேன்மை வாய்ந்த கடைசி அதிகாரத்துவமாக உள்ளது. நாம் வசனத்தின் எஜமானர்களாக அல்ல ஆனால் வசனத்தின் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் "வேதாகமத்தை நேசிப்பவர்களாக" இருக்க வேண்டும். வேதாகமம் என்பது - நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் - தேவனுடைய வசனமாக உள்ளது!

நாம் ஏன் அன்றாட வேதாகமப் படிப்பைப் புறக்கணிக்கின்றோம்? ஒருவேளை இதுவே நாம் கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ முயற்சிப்பதில் நமது மாபெரும் தோல்வியாக இருக்கலாம். வேதாகமம், "மிகச்சிறப்பாக விற்பனையாகின்ற, ஒருக்காலும் வாசிக்கப்படாத புத்தகம்" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்காவில் பத்தில் ஒன்பது குடும்பங்களில் வேதாகமம் உள்ளது, இருப்பினும் அமெரிக்கா "வேதாகம ரீதியாகப் படிப்பறிவற்ற" நாடாக உள்ளது. நாம் உணர்வுப்பூர்வமான காரணங்களுக்காக வேதாகமத்தை வைத்துக் கொண்டு, அது நமது வாழ்வில் செயல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதைத் தடை செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம். வேதாகமம் ஒன்றுதான் சபையானது இந்த உலகிற்கு அளிக்கக்கூடிய காணப்படுகின்ற பொருளாக உள்ளது (2 தீமோ. 3:16). வேதாகம ரீதியான அறியாமையைப் பற்றி ஆமோஸ் "தேசத்தில் உண்டாகும் பஞ்சம்" என்று கூறினார் (ஆமோஸ் 8:11). "அறிவில்லாமையால்" தேவனுடைய மக்கள் சங்காரமானார்கள் (ஓசியா 4:6). ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது "உள்ளானதாக" இருக்கையில், ஆழ்ந்தறிவுள்ள வேதாகமப் படிப்பானது "வெளியேறினதாக" உள்ளது. நாம் ஆவிக்குரிய வகையில் பண்படாத உணவால் போஷிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றோம். தேவனுக்கு முன்பாக வசன ரீதியில் இல்லாதவர்களாய் இருப்பதைக் காட்டிலும் மனிதர்களுக்கு முன்பாக "அரசியல் ரீதியாகச் சரியற்றவர்களாய்" இருப்பது பற்றிப் பலர் பயப்படுகின்றார்கள். மிகவும் அடிக்கடி நாம் மேலோட்டமான மதத்தைக் கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றோம். நம்பிக்கையைக் காட்டிலும் புதுமையில் ஆர்வமுள்ள இறையியலானது திருப்தியடைவதற்குத் தகுதியற்றதாக உள்ளது. நமது கண்களில் தேவபயம் இல்லை. கிறிஸ்தவர்கள் "ஒரு புத்தகத்தின்" மக்களாக உள்ளனர். நாம் வசனத்தினால் பிறந்தவர்களாய் இருக்கின்றோம்; நாம் வசனத்தினால் வளருகின்றோம். தேவனைப் பற்றிய வேதாகம ரீதியான அறிவு இன்றி ஆவிக்குரிய ஆழம் மேம்படுத்தப்பட முடியாது. அன்றாட நடை என்பது "வசனத்தை மையமாகக் கொண்ட" நடையாக உள்ளது.

கிறிஸ்துவுக்குள் இளம் பிராயத்தில் உள்ளவர்களுக்கு பால் தேவைப்படுகிறது (எபி. 5:12-14; 1 கொரி. 3:1-3; 1 பேது. 2:1-3). ஆத்துமாவிற்குத் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட உணவை மட்டுமே வேதாகமம் தருகிறது. வேதாகமம், நமது அறிவைக் கூட்டுவதற்கல்ல, ஆனால் நமது வாழ்வை மாற்றி மேம்படுத்துவதற்காகவே அருளப்பட்டது. வேதாகமத்தை

வானிலை முன்னறிவிப்பு போன்று பயன்படுத்தாதீர்கள்! நாம் தனிப்பட்ட வளர்ச்சியைப் பாராட்டுகின்றோம், இருப்பினும் உண்மையான வளர்ச்சி என்பது வேதனை மிகுந்ததாக, விலையேறப் பெற்றதாக இருப்பதினால் நாம் அதைச் சாதிக்கத் தவறி விடுகிறோம். எனது அன்றாட நடையில் உள்ள வெறுமைத்தன்மைக்காக நான் வெட்கப்படுகின்றேன். நான் வேதாகமத் தைத் திறக்கும்போது, அதைப்பற்றி நான் எவ்வளவு கொஞ்சமாக அறிந்துள்ளேன் என்ற விஷயம் என்னைப் பயமுறுத்துகிறது! புத்தகம் மட்டுமே நமக்கு ஆவிக்குரிய நலத்தையும் பக்குவத்தையும் தர முடியும். நான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளேன். தொட்டிலில் இருந்தே வேதாகமம் என் வாழ்வின் புத்தகமாக இருந்துள்ளது.

நாம் வளருகையில், பாலில் இருந்து பலமான ஆகாரத்திற்குக் கடந்து செல்ல வேண்டும். பால் என்பது சிறுபிள்ளைகளுக்கு ஒரு அருமையான உணவாக உள்ளது, ஆனால் இது மனிதர்களை நிலைநிறுத்துவதில்லை. நாம் "பாலைக் குடிப்பவர்கள்" என்ற நிலையில் இருந்து "பலமான ஆகாரத்தை உட்கொள்ளத் தக்கவர்கள்" என்ற நிலைக்கு வளருகின்றோம். நாம் "எழுத்திலிருந்து" "ஆவிக்குக்" கடந்து செல்கிறோம். நாம் நன்மையையும் தீமையையும் பகுத்து உணரக் கற்றுக் கொள்கின்றோம். ஒரு மனிதர் கொண்டுள்ள வேதாகம அறிவுதான் அவரது வாழ்வு முறை என்றாகின்றது. வேதாகமமானது வாழ்வதற்கும் மரிப்பதற்குமான புத்தகமாக உள்ளது. அன்றாடமும் அதை உண்பதற்கு, ஆத்துமாவைப் போஷிப்பதற்கு நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

வேதாகமத்தை விசாலமாக வாசியுங்கள், அதை ஆழமாகவும் படித்து உணருங்கள். ஒருவர் ஏற்புடையவராக இருப்பதற்கு, நித்தியமான விஷயங்களைப் போதிக்க வேண்டும். வேதாகமத்தைப் போலவே மக்கள் எல்லாப் புத்தகங்களையும் கையாளுவார்கள் என்றால், அவர்கள் ஒருக் காலும் ஒன்றையும் அறிய மாட்டார்கள். வேதாகமத்துடன் *தொடங்குங்கள்* ... வேதாகமத்தில் *நிலைத்திருங்கள்* ... வேதாகமத்துடன் *ஒட்டியிருங்கள்.* ஒவ்வொரு மதத்தின் அதிகாரமுடைமை, அதன் அஸ்திபாரம், அதன் வரலாறு ஆகியவை பற்றிய அடிப்படையான கேள்விகளே அந்த மதங் களைச் சோதனை செய்யக் கூடியவைகளாக உள்ளன.

> "கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே உன்னை இரட்சிப்புக்கேற்ற ஞானமுள்ளவனாக்கத்தக்க பரிசுத்த வேத எழுத்துக்களை, நீ சிறுவயது முதல் அறிந்தவனென்று ... வேத வாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினாலே அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவைகள் உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவைகளா யிருக்கிறது" (2 தீமோ. 3:15-17).

வேதாகமம் நமக்கு, (1) இரட்சிக்கப்படுதல் எவ்வாறு, (2) வளருதல் எவ்வாறு, (3) பயன்படுகிறவர்களாய் இருத்தல் எவ்வாறு என்று

போதிக்கிறதாகப் பவுல் கூறினார். வேதாகமம் செயல்முறைக்கு உரியதாக இருக்கிறது. அன்றாடம் இருபத்தி ஐந்து அதிகாரங்களை வாசித்தல் என்பது எனது செயல்முறையாக உள்ளது. இது, நான் ஒரு ஆண்டில் பழைய ஏற்பாட்டை மூன்று முறையும் புதிய ஏற்பாட்டை ஐந்தில் இருந்து ஆறு முறையும் வாசிக்கும்படி என்னை அனுமதிக்கிறது. “சகல வித நற்கிரியை களுமாகிய கனிகளைத் தந்து, தேவனை அறிகிற அறிவில் விருத்தியடைந்து, கர்த்தருக்குப் பிரியமுண்டாக அவருக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளுங்கள்” (கொலோ. 1:10).

ஜெபம்

ஜெபம் பற்றிய என் முந்திய படிப்பில் எனது தொடக்கக் கூற்றானது, “நான் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதில்லை ... நான் தேவனில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன்; ஆகையால் நான் ஜெபிக்கின்றேன்” என்று கூறுகிறது. இது, மந்திர வேலை, மூடநம்பிக்கை, மற்றும் திறமையாகக் கையாளுதல்/ஆவிகளை வழிபடுதல் ஆகியவற்றை நீக்கிப்போடுகிறது. அன்றாட வேதாகம வாசிப்பும் ஜெபமும் கிறிஸ்தவ வளர்ச்சிக்கு அதிகாரக் கட்டளை போன்று உள்ளன. இவைகள் நம்முடைய பிரதான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கின்றன. ஜெபம் சரியானதாக இருக்கும்போது, எல்லாம் சரியானதாக உள்ளன. ஜெபம் உதவியற்ற தன்மையின் வெளிப்பாடாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது சர்வ வல்ல தேவனை நோக்கி மனிதனின் உணர்வுமிக்க கதறுதலாக உள்ளது. சபை வளர்ச்சிக்கென்று நமக்குப் “புதிய கருத்துக்கள்” எதுவும் தேவையில்லை; நமக்கு தேவனும் அவரது சித்தமும் மாத்திரமே தேவை. ஜெபமற்ற தன்மை என்பது நமது மாபெரும் பாவமாக உள்ளது. மற்ற ஒவ்வொன்றையும் போலவே, நாம் ஜெபிப்பதினாலேயே ஜெபிக்கக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். ஜெபம் என்பது உணர்வாற்றல்மிக்க கவிதையாக இருப்பதில்லை. ஜெபம் என்பது ஒருக்காலும் எவரொருவரையும் வசீகரிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது. உங்களால் இயன்ற அளவு துரிதமாக முழந்தாளில் இருந்து ஜெபியுங்கள்.

எனது புத்தகத்தை எழுதுவதில், நான் பயபக்திக்குரிய மூன்று உண்மை களைக் கற்றேன்:

> நான் தேவனுடன் பேச முடியும்.
> நான் உங்களைப் பற்றித் தேவனிடம் பேச முடியும்.
> நான் உங்களுக்காகச் செய்யக் கூடிய மாபெரும் விஷயம் என்பது உங்களுக்காக ஜெபித்தல் என்பதே.

தேவன் எனது வாழ்வில் செயல்படுகின்றார்! இப்படிப்பட்ட அறிவானது எனக்கு ஆச்சரியம் மிகுந்ததாக உள்ளது. நாம் ஏன் இன்னும் அதிகமாய் ஜெபிப்பதில்லை?

மதரீதியான இரு விஷயங்கள் “உள்ளான” வைகளாய் இருக்கின்றன: (1) தூதர்கள் (2) ஜெபம். இவற்றின் ஈர்ப்புத்தன்மையானது வசீகரமும்,

ஆர்வத்தூண்டுதலும் மூடநம்பிக்கையும் உடையதாயிருத்தல் என்பது துரதிர்ஷ்டவசமானதாக உள்ளது. சபையானது ஜெபித்தல் என்பதைத் தவிர மற்ற யாவற்றையும் முற்றாகச் செய்யும். ஆம், நாம் மேம்படுத்தப்பட்ட ஒரு ‘‘ஜெப நாளைக்’’ கொண்டிருப்போம், ஆனால் புதன்கிழமை இரவு ஆராதனை இனியும் “ஜெபக்கூட்ட இரவாக” இருப்பதில்லை. நமது “பெரிய ஞாயிற்றுக்கிழமைகள்” ஜெபத்தின் மீது ஆஸ்திபாரம் இடப்பட்டிருப்பது இல்லை. சபையில் இயேசு ஒரு கூட்டத்தைக் கூடப் பெற இயலாமல் போகும்போது, அது பரிதாபகரமானதாக உள்ளது! உங்கள் ஜெப வாழ்வில் நீங்கள் வளர்ந்துக் கொண்டு இருக்கின்றீர்களா? உங்கள் ஜெபம் உங்கள் வாழ்வை மாற்றுகிறதா? நீங்கள் எப்போதாவது இரவு முழுவதும் ஜெபித்துள்ளீர்களா? தேவன் இன்றிருப்பதைக் காட்டிலும் நாளைக்கு மாறிவிடப்போவதில்லை. அவர் நம்மீது கொண்டுள்ள அன்பு மாறாததாக நிலைத்துள்ளது. தேவன் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் ஜெபத்தையும் கேட்டு பதில் அளிக்கின்றார். பதில் அளிக்கப்படாத ஜெபம் என்பது இங்கு பிரச்சனையாக இருப்பதில்லை; ஜெபிக்கப்படாத ஜெபம் என்பதே இங்கு பிரச்சனையாக உள்ளது. “நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணாமலிருக்கிறதி னாலே உங்களுக்குச் சித்திக்கிறதில்லை” (யாக். 4:2ஆ). தேவன் நாம் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் எவ்வளவோ அதிகமாகக் கொடுப்பதற்குச் சித்தமாக இருக்கின்றார்.

தியானம்

நமது உலகம் கும்பல்கள், இரைச்சல் மற்றும் அவசரம் ஆகியவற்றில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. நாம் “சுறுசுறுப்பாயிருத்தல்” என்பதில் அதிகமாக ஈடுபாடு கொண்டுள்ளோம். ஆழ்ந்தறிவுள்ள ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது “ஓடுகிற ஓட்டத்தில்” உண்டாக்கப்பட முடியாது என்பது நிச்சயம். தியானம் என்பது - சபையிலும் கூட - புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது தியானம் என்பது - வியாபாரத்திலும் கூட - திரும்பவும் வந்துள்ளது. அந்த நிர்வாகி களும் மேம்பாட்டை ஊக்குவித்தலில் தியானத்தை ஒரு புதிய யுக்தியாக ஆக்கும் வகை தவிர்த்து, மற்றபடி அது நம்மைப் புன்முறுவல் பூக்க வைக்க வேண்டும். உடலுக்கு உடற்பயிற்சி எவ்வாறுள்ளதோ அதுபோலவே மனதிற்கு தியானமும் உள்ளது. ஆயினும் இவ்வகையான தியானம் என்பது - ஆத்துமாவின் பண்பாயிராமல் - மனதிற்கும் உடலுக்கும் ஓய்வளித்தலாக உள்ளது. இது கிழக்கு நாடுகளின் மாயாவாதத்தில் இருந்து களவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிழக்கு நாடுகளின் தியானம் என்பது மனதை வெறுமையாக்கச் செய்யும் முயற்சியாக இருக்க, கிறிஸ்தவ தியானம் என்பது மனதை நிரப்புவதற்காகவே வெறுமையாக்குதலாக உள்ளது. கிழக்கு நாடுகளின் மாயாவாதம் என்பது உலகிலிருந்து விலகுதலை மேம்படுத்துகிறதாயிருக்க, கிறிஸ்தவ விசுவாசமானது உலகில் ஈடுபாட்டை மேம்படுத்துகிறது. தியானம் என்பது வாழ்வில் உறுதியாக வேர் கொண்டிராத வரையிலும், அது பயனற்றதாகவும்/ தகுதியற்றதாகவும் உண்மையற்றதாகவும் உள்ளது. தியானம் என்ற

சொல்லும், ஆழ்ந்த சிந்தனை [அசைபோடுதல்] என்ற சொல்லும் ஒரு பொருட்பல சொற்களாக உள்ளன. கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு, இது "பசு ஒன்று தனது இரையை அசைபோடுதல்" என்ற வகையில் விளக்கம் தருவதாயிருக்கலாம். ஆராய்ச்சியானது உண்மைகளைச் சேகரிக்கிறது, தியானமானது அவற்றை "அசை போடுகிறது." இதைக் குறித்துப் பொருள் விளங்காத் தன்மை எதுவும் இருப்பதில்லை. தியானம் என்பது வழிமுறையாக உள்ளது, இதுவே முடிவு அல்ல. தியானம் தன்னில் நடுநிலையானதாக உள்ளது. குறிக்கோளிலும் பொருளடக்கத்திலும் பயன் வருகிறது. தாவீது தேவனுடைய பிரமாணத்தின்மீது தியானமாயிருந்தார் (சங். 1:2; 119:97). தியானம் என்பது தேவன் மீதும் அவரது வசனத்தின் மீதும் இருக்க வேண்டும்.

அடிக்கடி வேதாகமப் படிப்பைப் போலவே தியானம் என்பதும் இருப்பதில்லை. இயேசு ஒரு கிழக்கு நாட்டு மாயாவாதியல்ல. அவரது தியானத்தைப் பற்றி எதுவும் கூறப்படுவதில்லை. பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் போன்றவர்கள் இதைப்பற்றிக் குறிப்பாகப் போதித்தது இல்லை. பவுல், "இவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டு, இவைகளில் நிலைத்திரு" (1 தீமோ. 4:15) என்றும், "கடைசியாக சகோதரரே, உண்மையுள்ளவை களெவைகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவைகளோ, நீதியுள்ளவைகளெவை களோ, கற்புள்ளவைகளெவைகளோ, அன்புள்ளவைகளெவைகளோ, நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளெவைகளோ, புண்ணியம் எதுவோ, புகழ் எதுவோ அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள்" (பிலி. 4:8) என்றும் கூறினார்.

தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் ஓய்ந்திருங்கள். அமைதியாயிருங்கள். ஆராயுங்கள், சிந்தியுங்கள். ஆழமாக தோண்டிப் பாருங்கள். முயற்சி செய்கின்றவர்களுக்கு தேவன் தமது சித்தத்தை வெளிப்படுத்துவார் (யோவா. 7:17). நீங்கள் தியானிப்பதினாலேயே தியானிக்கக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றீர்கள். கர்த்தருக்கு பயப்படுதல் என்பது ஒரு உணர்வு எழுச்சியான தருணமாயிருப்பதில்லை, ஆனால் அது வாழ்நாள் முழுவதிலும் பரந்து காணப்படக் கூடிய கற்றறிந்த ஒரு நடத்தையாக உள்ளது.

வாருங்கள், என்னுடன் நடவுங்கள்.

ஆனபடியினாலே நாங்கள் சோர்ந்துபோகிறதில்லை; எங்கள் புறம்பான மனுஷனானது அழிந்தும், உள்ளான மனுஷனானது நாளுக்குநாள் புதிதாக்கப்படுகிறது. மேலும் காணப்படுகிறவை களையல்ல, காணப்படாதவைகளை நோக்கியிருக்கிற நமக்கு, ... ஏனெனில், காணப்படுகிறவைகள் அநித்தியமானவைகள், காணப் படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள் (2 கொரி. 4:16-18).

குறிப்பு

[1]Christina G. Rossetti, "My Gift," in *Masterpieces of Religious Verse,* ed. James Dalton Morrison (New York: Harper & Brothers Publishers, 1948), 154.